

РЕШЕНИЕ

№ 38470

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **10671** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба от 02.09.2025г. на Р. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., срещу Решение № 121Х/26.08.2025г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба за предоставяне на международна закрила на чужденката не е допусната до разглеждане по същество. Жалбоподателката твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено при нарушение на процесуалните правила и принципа за достъпност, публичност и прозрачност, прокламиран в чл. 12 от АПК. Твърди, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 58, ал. 5 ЗУБ, тъй като при подаването на последващата молба за международна закрила не са ѝ били дадени на разбираем за нея език указания, че трябва да посочи нови обстоятелства, както и че следва да представи писмени доказателства в тяхна подкрепа. Отделно от това сочи, че задържането ѝ в СДВНЧ я е възпрепятствало да представи доказателства. Обосновава, че в оспореният акт не се съдържа анализ дали в молбата си тя се позовава на нови факти и обстоятелства, които са от съществен означение за личното ѝ положение и страната на произход. Иска се отмяна на

оспореното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на изискванията на закона. В съдебно заседание чрез пълномощник жалбата се поддържа.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците в РПЦ – Х. при Министерски съвет, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане съдът да я отхвърли.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е чужденка, поискала закрила Република България за първи път с молба с вх. № 4955 от 10.12.2024г. на РПЦ – Х. към ДАБ. Искането се е основавало на следните обстоятелства: в С. се водили още сражения, там имало несигурност; икономическото положение било много трудно, нямали елементарни условия на живот, нямали ток и вода. Жените в С. нямали права. Вторият съпруг на майка ѝ искал да е интимен с нея, но тя му отказала. Тогава той настоял да я оженят за по-възрастен мъж от нея, направили дори годеж с такъв против волята ѝ, след което тя взела парите, които имала на разположение, и избягала от С.. По повод на първата молба е постановено решение № 2785 от 31.05.2025г. на председателя на ДАБ при МС, с която на Р. А. Х. е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт не е било оспорен в предвидения от закона срок и е влязъл в сила.

Административното производство, в което е издадено решението предмет на контрол в настоящето дело, е започнало по повод подадена от жалбоподателката молба за международна закрила с вх. № 35428 от 12.08.2025г. до председателя на ДАБ при МС. Молбата представлява попълнен на ръка образец, в който се съдържа волеизявление, че се иска закрила от властите в Република България. В молбата са попълнени имената на жалбоподателката на български. Тя е посочила езика, който владее – арабски. Молбата е подписана от жалбоподателката, от преводач и от представител на правозащитна организация – Български Х. комитет, за който е посочено, че е адвокат. Датата, посочена като дата на подписване на молбата е 05.08.2025г. В молбата не са изложени каквито и да било други обстоятелства, нито към нея са представени никакви приложения. В деня на подаване на молбата на жалбоподателката са връчени Указания на арабски език относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за

международна закрила.

Молбата е разгледана по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ от интервюиращ орган в РПЦ – Х., определен за такъв със заповед РД 05 – 286 от 13.04.2022г. на председателя на ДАБ при МС. В рамките на предварителната проверка по чл. 76а ЗУБ интервюиращият орган е извършил преценка за допустимост на последващата молба. Приел е, че последващата молба не съдържа позоваване на каквито и да било нови обстоятелства за личното положение на молителя или относно държавата по произход. Обсъдил е подробно служебно известните му обстоятелства относно държавата по произход и е преценил, че след постановени отказ за предоставяне на международна закрила не са налице настъпили никакви съществени нови обстоятелства относно положението в държавата по произход. По тези съображения и в 14-дневния срок по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ е постановил оспореното решение от 26.08.2025г., с което не допуска молбата до производство, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Решението е съобщено на жалбоподателката на 27.08.2025г., като същата е била запозната със съдържанието му на езика, който владее. Жалбата до съда е подадена на 02.09.2025г.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо, доколкото жалбата е подадена от надлежна страна, в предвидения от закона срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за този извод са следните:

Молбата от 12.08.2025г. на жалбоподателката е подадена след приключване на производството за предоставяне на международна закрила в Република България с влязло в сила решение за отхвърляне на подадена по-рано от нея молба, поради което същата правилно е преценена като „последваща“ молба за предоставяне на международна закрила предвид дефиницията на § 1, т.7 от ДР на ЗУБ. Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ регламентира, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от закона. Тази норма предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III, т.е. по реда на чл. 76а и сл. от закона. Предвид съдържанието на последващата молба, съдът приема, че правилно тя е разгледана по

реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ. Съгласно чл. 76б от ЗУБ последващата молба за международна закрила се разглежда от интервюиращия орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, като в четиринадесет дневен срок взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

При тази правна рамка и с оглед нормата на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган. Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма, подписан е от издателя си и съдържа фактически и правни основания, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Постановен е в 14-дневния срок, предвиден в чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Съдът намира, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения. На чужденеца е предоставена възможност да ползва преводач, както и услуги на неправителствена организация, специализирана в подпомагане на търсещи закрила лица. Неоснователно е оплакването, че при постановяване на оспореното решение е нарушена разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Съгласно чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Нормата урежда задължение на административния орган да осигури информация относно процедурния ред – компетентен орган, начин на подаване, етапи на производството, но не въвежда изискване да се дават указания относно съдържанието на молбата, вкл. кои факти от битието на молителя да бъдат изложени и какви доказателства да бъдат представени. Законът не вмениява на органите на ДАБ задължение да инструктират търсещото закрила лице какви „нови обстоятелства“ следва да посочи, нито какви конкретни документи да приложи, за да бъде последващата молба допустима. Съдържанието на молбата е изцяло в сферата на разпореждане на самия молител, който определя обхвата на твърденията и доказателствата в своя защита. Въвеждането на обстоятелствата и фактите, въз основа на които се търси закрила, не е нещо, за което заявителят следва да бъде напътстван от страна на административния орган и в тази връзка непознаването на правната уредба от заявителя няма каквото и да било отношение към наличието и заявяването на каквито и да било нови факти и обстоятелства, които предполагат допустимост на производството по последваща молба за закрила. Доколкото с молбата не се заявяват каквито и да било нови факти е безпредметно да се обсъжда твърдяната невъзможност на жалбоподателката да се снабди с доказателства за тях, поради обстоятелството, че е имала ограничен режим на

придвижване. Неоснователно е и твърдението в жалбата, че поради непредоставянето на разбираем за чужденеца език на информация, решението е издадено в нарушение на принципите за достъпност, публичност и прозрачност, предвидени в чл. 12 от АПК. Липсата на информация относно необходимостта от посочване на нови обстоятелства и представянето на нови писмени доказателства в тяхна подкрепа, не може да се определи като въвеждане в заблуждение, доколкото въпрос на лична преценка на търсещото закрила лице дали и на какви обстоятелства ще се позове, за да поиска повторно международна закрила, след като такава вече такава му е била отказана с влязъл в сила акт. Доколкото с молбата не са посочени каквито и да било нови обстоятелства, а такива не са установени и от административния орган по отношение на държавата на произход, съдът приема, че решението е съобразено с материалния закон и правилно молбата не е допусната до повторно производство за предоставяне на международна закрила. Изводът, до който е достигнал административният орган – че не са налице обстоятелства, налагащи допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, се споделя изцяло от настоящата инстанция.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 02.09.2025г. на Р. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., срещу Решение № 121X/26.08.2025г. на Интервюиращ орган в РПЦ – Х. при Държавната Агенция за бежанците при МС.

Решението не подлежи на касационно обжалване.